

Maj 2018

Mellan Hägg och Syren. Jag har nog lite dålig koll på häggen, för mig veterligen står det ingen i närområdet. *Men syrenerna, dom har jag bra koll på.* Framför allt har jag koll på den egna syrenen. Om jag bara ljuger *lite* grand, så har den nog mer blommor än blader och doftar helt underbart. Men just nu finns dom ju överallt och i överflöd. En stilla undran till dej som läser mina rader, var det inte så att i den ungdom som vi passerat för en väldans massa år sedan, att det kunde vara på den så kallade "gårdsgården" att syrenerna hann bli färdiga till skolavslutningen. Eller är det bara jag som förskönar den tid som var då. Men visst var det väl **alltid** solsken på examensdagen precis som idag. För vi kan väl kalla det för lillexamen idag eftersom vi firade med bakelse till kaffet. Det har vi gjort på vårens sista medlemsträff sen den dagen vår ordförande Kent trädde in i föreningen. En mycket uppskattad tradition, inte minst av mej själv om sanningen ska fram.

Liten aning tunt med folk idag, endast ett åttiotal. Men jag hänger nog inte på Kents spekulation att det just idag kunde vara badstranden som lockade. Troligast är nog att en hel del av medlemmarna är hemma och packar för sin resa ner till det lite sydligare Europa, för här finns det ingen som *bangar* för lite strapatser ens en gång om man har passerat både åttio och åttiofem.

Kan inte låta bli att dra en liten story ur det egna livet. Jag var för en tid mentor för en ung dam i de övre tonåren. Mycket spring blev det mellan varven, varpå hon fann anledning att fråga "*Hur gammal är du egentligen Eva?*" Varpå jag svarade min då rätta ålder **femtiotvå**, och fick snabbt den något lillgamlas kommentaren, "*Men då är du ju faktiskt väldigt raskt och rörlig för din ålder*".

Inte alldeles osökt kommer jag här in på vad vi i vår förening kommer att satsa lite extra på till hösten, nämligen Friskvård. Viktigt är att inte slå sig till ro som det heter. Med stigande ålder kan det ju hända att de rackarns benen inte håller jämna steg med viljan. Då är det lätt hänt att man undviker att promenera ihop med de som har lite starkare ben. Kanske tror man sig vara en bromspropp, men så behöver det inte alls vara, för då kan man faktiskt gå på gemensam rullatorpromenad. Man går med likasinnade och tar det i alldeles egen takt. Sakta eller fort, långt eller bara lite. Det viktigaste är ju att det blir av överhuvudtaget. Kanske en liten snutt varje dag. Vår målsättning är (*som våra politiker brukar säga om det är osäkert ifall löftet går att hålla*) att det kommer en friskvårdscirkel där man kan få tips hur man kan få ett lite friskare liv. Cirklar är ju egentligen i mitt tycke lite roligare eftersom man kan vara med själv och tycka till om det är bra eller alldeles på tok.

Egentligen tycker jag nog att det mesta vi sysslar med faller under rubriken Friskvård. Absolut att sådant som PUB kvällar, Vin och Sherryprovning **är** friskvård. Nu menar jag ju inte att det enkom ska bestå av starka varor, bäst är att kombinera med något ätbart. Men allra bäst är lite flams och lite trams och lite mer av sorglösa diskussioner. Detta finns det forskning på att vi behöver mest av allt, det lösör dessa så kallade lyckohormonerna i kroppen. Vi behöver vara lite bekymmerslösa ibland och inte ständigt vara uppkopplade och ute i cyberrymden.

Viktigt är ju också att fylla på med nytt kunnande, vara med, känna sig lite nyfiken och det finns det ju hur många tillfällen till som helst i vår förening.

Har man någonsin funderat på hur man tillverkade tapeter en gång i tiden, kanske inte. Men man kan ju ändå fundera på vilka de personerna är som än idag har förmågan att hålla detta smala yrkeskunnande vid liv och förmedla det till generationer. Till en annan skara av entusiaster kan man kanske räkna kolonisterna. Varför inte följa med och insupa massor med ögongodis i Tantolundens koloniområde. Massor med härlig snickarglädje och alldeles gratis.

Inte ett korvöre kostar det heller att följa med till Riksdagshuset och se hur våra politiker har det i sitt dagliga värv. Hur är klimatet därinne egentligen? Råder det demokrati, hur är det med mobbingen och framför allt skulle man ju vilja veta hur många av våra riksdagsmän och kvinnor som har varit ute i veckligheten.

Men man kan ju gå på **riktig** teater också. Fördelen med det är ju att man redan från start vet att det **är** teater. (*Rätt uppfattat, jag försökte med lite ironi här.*)

Dagens underhållare är verkligen skolad i teatern och musikens värld. Johan Wennerstrand, som har besökt oss förut har ett mycket välartikulerat språk.

Undrar om Strindberg hade det också. Johan försökte att smyga in en lite mjukare August som jag kände att jag blev lite tveksam till. Hårt fastnaglat sitter bilden av en allvarsam och avståndstagande man. Naturligtvis hade han som alla vi andra en annan sida att visa upp för den som fångade hans hjärta. Svårt är det ändå att sammanfatta denna stora (lilla) man. Vida berömd trots sin enkla bakgrund. Blyg inför sig själv, men med en kaxig framtoning. Jävla karl, heter ju” föreställningen” i grunden. Kanske kan man lägga till(stackars) Jävla karl.

Som ett mer synligt bevis för vår uppskattning som Kent brukar säga, överräcktes en kvast med röda rosor till Johan som han förmodligen överräckte till söta frun. Förra gången fick vi ju hålla tillgodo med pappersmuggar på grund av ombyggnad av köket i Klockargården. Så, nu är det dags. Vår villfarelse att nya maskinen skulle vara något dataprogrammerat monster, som skulle locka fram fula men fullt motiverade svordomar i köket, kom helt på skam. Lätt som en plätt. Ladda, fäll ner locket, färdigt. Känslan av att grädda våfflor var inte långt borta.

Visst längtar man efter lite sommar att njuta av, men om inte sommaren vill sig riktigt kan man ju passa på att pyssla med sådan som legat efter under våren. Nu har jag faktiskt gissat fel på antalet medlemmar på medlemsträffen de två sista gångerna. Men det var väl själva sjutton då. Nästa medlemsträff den 28 augusti då **kan** jag inte ha fel, för då kommer Monika Bring, (*hon med den vita saxofonen*) och Svenssons Treooo. Och då ni, klarar ni av att sitta stilla **då**, ja då får man nog kontrollera era hörapparater eller i värsta fall så ni inte har gått hädan. Våra förträffliga hörseltolkare kommer definitivt att bli arbetslösa under den stunden. Nu får jag önska alla en god och (lagom) varm sommar och tjuvstarta gärna med promenaderna så ni känner riktigt taggade när vi möts igen i augusti.

Trevlig sommar.

E Lundmark